

Бодљикаво Часе

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/ПШ

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претпостављају прома «Преса» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.Претпостављају прома «Преса» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

БЕОГРАД СУБОТА 21 ЈАНУАРА 1911

БРОЈ 10 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ ВАЦАЈУ

Огказ у невреме

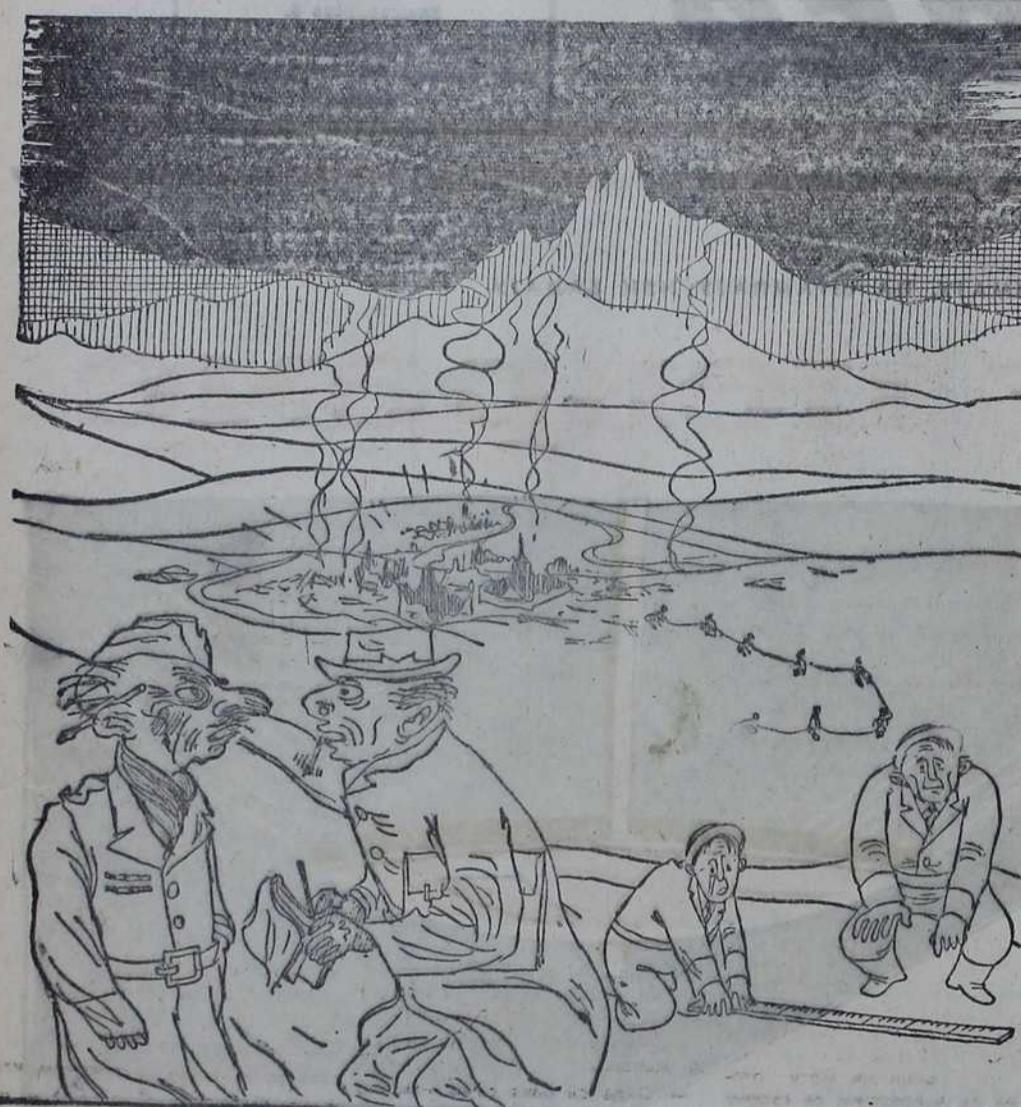

ПУРИЋ: — Ови нас редуцираше усрд зиме кад му време није!

РАТ НЕРАВА СЛАБО КЛИЈА — ЗАМРЗЛА СЕ ИНВАЗИЈА

ДОПИСНИК «ДЕЈЛИ МЕЈЛ»: — Генерале смем ли знати, колико је ваше напредовање ових дана?

АМЕРИЧКИ ГЕНЕРАЛ: — Сто педесет и три сантиметра.

Ченају печену Шеву

Амерички часопис „Лук“ доноси чланак америчког дописника Џон Гантера, у којем износи да амерички војници имају само једну сиромну или жарку жељу, да се што пре врате кући. Потошту исту жељу имају и њихови савезници Енглези, Гантер замишила да ће победа сама доћи у виду печене шеве. Потребно је само да се зине и сачека док печена шева падне у уста.

Ж

«ВЕЛИКИ СРПСКИ ПРИЈАТЕЉ

Лондон, јануара. — Велики «стручњак и специјалист» за славенске проблеме Ситон Ватсон опет се бацио на свој стари посао — адвокатирање. Док је раније обраћивао проблеме Јужних Словена, а нарочито је воље да меша своје прсте у српске ствари, сада је примio посао од большевика. Рачуна се да ће ова парница бити дугачка, пошто Ватсон воле да ствари развуче због хонорара.

Иначе је Ситон Ватсон познат као страстиви географичар. Он зна напамет све велике славенске градове, па зна чак и где је Београд, што је за Енглезе права реткост. Једно време адвокатирао је и за Србе, па је ствар толико замрсно да се није

ХТЕЛИ БИ ОКРУЊЕНО

Енглески комунистички лист „Дејли Воркер“ пише целе серије чланака о плановима за англоамеричко искрцавање. У сваком чланку се густирају могућности и начин искрцавања, а у последњем чланку се лицитира потреба војска до 60 дивизија.

Док се Рузвелт пажно цери
Черчил дрема на Мадери
Стаљин точи крв
Код све тројице ортака
Болька није много пака
Све их гризе црви!

Полацима сада свану
Гарантија за час плану
Иди вели: Дур
Кравави су се џабе
Већ једу московске жабе
Звизнуше им мур!

Лондон трајки мало школита
Од менице другог фронта
Сви вичу у илни:
Не сме људи да се чуде
Ако другог фронта буде
Биће им јески!

Док су раније предлагали пробу са 5, 10, 20 и 30 дивизија, сада су натерали већ на шездесет дивизија.

Међутим, енглески и амерички генералштаб мисле да би се инвазија могла однак спровести кад не би било великог ризика и страшних жртава, па шта више могла би да удари и нека киша, не дај Боже, и с неба и са земље, па би се могли још да проједу као код Денкера.

УДАРИО У ЗИД

Калкута, јануара. — После дуге припреме и са дреком најављене офанзиве, Вавел је прешао у офанзиву на Бурму, а затим је дао извештај:

— Покушао сам да повратим Бурму, али сам се затрпао много и лупио главом о зид.

ДВЕ ТЕЗЕ

Лондон, јануара. — На последњој седници Доњег дома посланик Цори Липтон потсетио је Черчила на његова излагаша и мишљаша о большевицима пре 15—20 година.

— Како то, запитао је Липтон, да сте онда називали ваше данашње савезнике, дивљацима, влочинцима и Азијатима, а дас их кујете у звезде.

Пошто се почешкао нај ува и омирио своју омиљену цигару „Кубу“, Черчил је држко одговорио:

— Онда сам говорио по својој слободној савести, онако као што мислим, а данас говорим она што морам. Ко зна можда ћу једнога дана опет говорити као некад, ако ме само неко буде слушао!

Ето, браћо, проје већ шездесет дана
Од ортачног збора усрд Техерана
На фронту се није променило стање
Иако је пало чврсто обећање
Да ће да се почне сила офанзива
На западу поља магловита, сива
Ајзенхофер чак је добко команду
Кроз радно чумсо сину пропаганду
Али док Стаљину душа за тим чврсто
Западни ортаци полако се трезнје
Јер сад јасно виде да је то ризико
А да лудо гине радо неће нико
Зато се сад труде да се згодно снађују
А место другог фронта изговор да нађу
А изговор лажан то је њима струка
Зато ће се Стаљин опет да обрука
Иако се хвали да је шињур однео
По зему изгледа за покој је зрео
А ортаци „верни“, чим ухвате згоду
Опет ће му вешто да подлију воду
Нек се он крвави и нек главу пупа
Крај англосаксонска остала је скупа

На источном фронту борба даље бесни
У Москви су добро опасности свесни
Да ако не продру скоро до Кордата
Кисићу им пилав тај европски бата
Јер последње снаге упути су сада
Да где фронт провале и спасу се јада
Зато немилице руску крвију пију
О чепчи и бетон свуда глазом бију
Негде га улубе али глава страда
Помоћ са запада — једини је нада
Али Англосакси, два ортака има
Помоћ радо дају само у речима
Али кад треба негде и ризик поднети
Ту Енглеза нико не може видети
А Американа — то су ствари иску
Да јуначки умру, немају три чисте
Већ само у мутном они рибу лове
Док су за будале спремне паки нове
Испод Рима они пустуни Французе
Због Пољака пили крокодилске суве
А сада их ето, усрд оштро зиме
Большевизму хоће сасвим да теслим
Ко им поверије, казна му је скупа
Пред његовом кућом добош ће да пупа.

ЧУПОДЕЉЕВЕСТИ

КЕРЧ МУ ЈЕ БАРОМЕТАР

Лондон, јануара. — На одговор новогодишње честитке Сталинца за успешно отварање другог фронта, Черчил је био заборавио да одговори на овако лепој жељи, па се тек после сетно и отпослао овакав радиотелеграм:

— Маршалу Стаљину Москва, стоп! Од рајт слажем се са идејом и хвалам на лепим жељама али када видим са каквом ценом ви плаћате искрцавање на Керчу, онда добијем несвестницу стоп! Нису наше енглеске тикве научиле да прскају стоп! Ми смо се извежбали са језиком ако може нешто да уфајамо стоп! Тени ју на вашим жељама а ми ћemo да останемо Енглези и даље стоп!

ВЕЛИКА АТРАКЦИЈА

МЕДВЕД: — Доста сам ја играо по вашем такту! Сад ви маје играјте како ја свирам.

*Часопис***БОДЉЕ****ЈЕДНОЈ КОКИЦИ**

Са правом се ти поносиш
У сред зиме јаја носиш
То цео свет зна
Бар да свака кока хоте
Ове зиме, због скупоте
Да снесе бар два.

ЂАЦИМА

Зиму ѡаци много воле
Јер редовно нема школе
Пет дана су «фраје»
Зашто школа да их буни
Биоскопи сви су пуни
Паре, «ћапек», дај!

ИЗБЕНУ

Мучила те као Христа
Позоришна трупа иста
Ал' ти слава зри
Тумачили тебе вешто
Комичара — три!

СА ПРВЕНСТВЕНЕ УТАКМИЦЕ

Судија: Пре почетка утакмице,
скрећем вам пажњу да не желите
никакве грубе испаде ни тучу!
Капитен тима: Је ли то ваша
последња жеља?

ОПРЕЗАН ГОСТИОНИЧАР

— Молим вас, зашто ме ћете
на сто цвеће од папира?
— Како зашто? Па ово је веге-
теријански ресторан.

У ЦИРКУСУ

— Ово је страшна змија
„бој констректор“, која је у ста-
њу да прогута целу свињу!... Го-
сподо, вemoјте да прилазите су-
више близу!...

ОТАЦ И СИН

— Сине мој, срамота је имати
толико дугова!

— А што их не исплатиш, та-
та?

— Кад бих платио твоје, не
bih mogao da isplatiš svoje.

ЗЛОБНО

— Ових поклада идем на заба-
ву маскиран као мајмун.

— Генијална замисао! Барем
ћеш уштедети новаца за маски-
рање.

*

— Да ли је то истинा да фар-
бање косе утиче на мозак?

— Преварили су те. Људи ко-
ји га имају не фарбају косу.

*

НИСУ ОНИ КРИВИ

Трговачки (Обреновац) »СК 1913« 2:1 (1:0)

Навијач Б. С. К.-а: — Бре, прва утакмица у новој години ви је изгубисте!
Навијач СК »1913«: — Ћути море, положајник нам је био неки баксуз.

ОД НЕДВЕДОВИНЕДЕЉЕ**НЕДЕЉА 16 ЈАНУАР**

 Повео се разговор у друштву шта је женама најтеже. Чула су се разне мишљења а највећи смех изазива мишљење једне старије dame да је за dame најтеша — самона.

— Ама јесте и то је тешко — упаде у реч један стари професор, — јер када је жена сама нема кога да грди или има нешто још теже...

— А шта је то? — заграђаше сви.

— Када учи плиавње па мора да држи уста затворена...

ПОНЕДЕЉАК, 17 ЈАНУАР

 На моме ћошку свако јутро стоји један чича који богоради за милостињу. До душе, бијега глас да сав дневни пазар утрости на ракију у суседном бифеу или стар човек па му свет даје. Дајем му и ја зато што ћути и не досађује својим молбама.

Ја застаем јутрос да нађем у чепу неки динар када једна да- ма рече:

— Није вас срамота да проси- те.

— Ваљда би хтели да отворим радњу — одговори јој чича па- косно.

УТОРАК 18 ЈАНУАР

 Сретнем синоћ једног мага друга коме је лекар забрanio да пије. Болује јадник од бубрега. Међутим, он пијан као земља. — Како си бре смео да пијеш! — корим га ја а он се смеје ше- ретски.

— Знаш, нашао је добру „ру- жицук“ па зовем и мога докто- ра и тако у друштву „убијемо“

три литра.

СРЕДА 19 ЈАНУАР

 Разговарају двојица па један вели:

— Могу да ти кажем Стево да сам ја прави го-

сподар у кући.

— И ја — одговори други — само ћу да кажем оно што си ти прећуто. Господар сам зато што ми је жена на путу...

ЧЕТВРТАК 20 ЈАНУАР

 Данас велики број Београђана слави а још већи број треба да иде по славама. У ову другу

группу спадам и ја па сам зато и направио списак где све треба да идем. Када сам све исписао,

видим да пешице не могу ота-

љати па се договорим са својим

рођаком да узмемо заједно фи-

јакер. Фијакериста заченој па се не може ни разговарати и онда се променио распоред. Договоримо се нас четворо пријатеља па узмемо шпидлерска кола и тако смо обишли оне удаљене славе. До душе, морало је опет да се пешачи али смо се бар одужили свима пријатељима.

ПЕТАК 21 ЈАНУАР

 Један се човек хвали на пијајци како је до- живео велику срећу на суду.

— Сигурно сте добили ма-

следство? — вели му једна же-
на која са њиме чека на ред за

купус.

— Море још више — одго-
ри овај.

— Онда си бато треба да за-
главиш робију па си ослобођен

— дабочајује ми један старац.

— Нешто боље! Развео сам се

са женом...

— Онда си бато само условно
ослобођен. — Вели му опет онај

џича.

СУБОТА 22 ЈАНУАР

 — Па да ви-
дна моја кума.

— Како је свет покварен — по-
жало ми се да нас у цркви је-
диш, јесте — одобравам ја. А

шта се теби догодило?

— Замисли, утрапио ми неко нештемплирану стотинарку.

— Дај да видим како изгледа!

— рекох ја а она ми вели:

— Немам је више, потрошила

сам на пијаци.

ФИЛМСКЕ**Анекдоте****Велико закашњење**

Фердинанд Маријан је имао са-
станак са једном статисткињом,
која је, верујући у свој велики
таленат, хтела да се понаша као
права филмска звезда, па је до-
зволила себи да задочни равно
три четврти сата.

Фердинанд Маријан је стрпљи-
во чекао, а када је мала дошла,
почела је, сасвим по стратегији,
прави напад, не дајући Маријану
ни да се честито поздрави:

— Како, имао си толико време
мена, а ниси стигао да се обри-
јеш...

— Драга моја, пресекао је Ма-
ријан, био сам обријан три ми-
лиметра испод коже, али дозво-
лићеш да је за ово време, колико
сам провео чекајући, брада
морала да порасте...

Неупоредива енергија

Вили Биргел, заваљен у фоте-
љи, загледао се у дим своје ци-
гарете и размишља:

— Енергија, и само енергија!
Све се њом постиже... Ето и ја
сам се за последње две године
пер пута одвикавао од пушења...

КАО МЕСЕЦ...

Једном приликом, на седељци
код Тео Лингена, Ханс Холт није
могао да попије толико вина, као
остали.

— Ти си као пун месец, рекао
му је Тео Линген.

Ханс Холт, који је витак и не-
ма никакве сличности са пуним
месецом, нашао се увређен:

— Како ти то мислиш?

— Едноставно, драги мој... Ти
почнеш са првом четвртином, као
месец, онда узмеш још једну, па
још једну, а са четвртом си пот-
пуно пун.

JACNO

Када је музичар Хајдел био у
Хановеру капелник, давао је ча-
сове разноврсним ученицима. Је-
дном приликом, неки врло имућ-
ни ћак рече учитељу у врло у-
вредљивом тону: »Ви водите за-
цело врло лак и удобан живот.«

— То је сасвим тачно, насеља-
је Хендел, док сам на часовима

и себе посвећујем мојим учени-
цима.

НИЈЕ ВИШЕ МУШТЕРИЈА

— Па ти рече да је онај човек
што прође твој кућни лекар, а
ниси му се јавио?

— Знаш, срамота ме, нисам већ
дugo био болестан.

*

Пријатељ: — Зашто продајеш
кларинет?

Музикант: — Сусед који ста-
њује изнад мене купио је мало
час подебљи штап.

Главни уредник: Теодор Донић.
Власник и издавач: »Просвета
заједница« в. д.

Телефон редакције: 25-681.
Штампа »ЛУЧА«, Београд, Кра-
љице Наталије бр. 100.

— Јели, то, овде Славија!

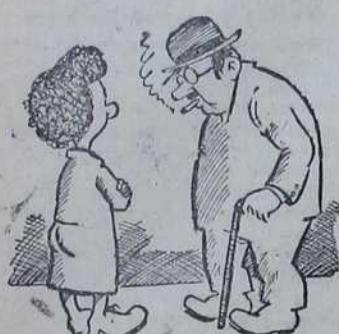
— Не, то су моја леђа!

Наши љуци и наши крајеви

Адвокатска посла

Б. О. Д. Ј. И. К. А. В. А.
Коцерџија

— Жено, закључај све ствари од вредности.

— Зашто!

— Лопов кога сам одбранио данас пред судом доћи ће после подне да ми се захвали.

РАВАЈЛО на литеји

тедок и Јака други кристијани да се Напијем богојављенске водице и да лечка спрем греовију воду а ова наш поп Наметијо бачву на ветрометину а поноћ удајио мраз Па се вода замрзла и буре прсло Па смо чекали све до Подне док се зантила друга вода и Онако из дуга времена отишли у мејану и тамонака сам се закачио с проку и вилотија мало варблића и Док си оком тренуо узеши ми триста банке на златан крес биће да су карте биле иако да Простите валичне или како се господи каже маркирате ал јопет Ко ми је крив него моја луда глава ођу да са Фаћам с коцкари што по ицео дан деледу мејанске клупе а они се смијује па ми кажу лако је бре теб за час ће да вадиш паре само мало дости воду а Јаке ка браним да то не Радим а бора ћата ми каже немо се Бре измотајеш а куј ми иссрпне бунар него ги свако јутро станеш с чеџе Пред мој бунар и само кришћаваш ка да си владика.

веднју ја да нема врданье па се бобајаги најутрик а у себ се мислим да мора тако да буде јербо сам изгубијо толке паре а куј оне да Пије млеко има и Да пласти јербо је то луксузација.

само ме стра од ови што мере млеко с ону Цефку ако ме уфате

ВАШ РАВАЈЛО

— Шта то читаш!
— Љубавно писмо.
— Од кога!
— Од моје драге, наравно.
— А на кога гласи!

има ме одери ко Јарца на трошарине а с њим Сам се иначе Покабрасијо јербо нећу додавам зато ћу Потурим моју милунку женска је страна и може лакше да се профушери а ако је уфат нек лежи апцу писам луд да плаћам за приоберизање јербо кад оне да заради нека гута страштујакако.

— Шта још тражиш од мене љубице! Свега имаш! Шта, реци що још тражиш!

— Другог мужа, Саватије!

— Зашто је Адаму било лепо у рају?
— Јер, иако је био ожењен, није имао ташту.

Ове недеље се јавио Бог. Бар тако вели традиција. Тако је, било некада када је свет био добар и веровао у Бога или сада нема коме да се јави. Гледа Он са неба и види лепо да су у моди други богови па зато изобичајио да се појављује. Некима је ташта Бог, другима опет жеља, док већина има само једно божанство: новац! А ти нови богови се не јављају једанпут годишње већ сваки час. Рецимо ташта! Она се појављује када је нико не очекује а најмање зет а што се тиче новца он се баш онда не појави када је најпотребнији. То и јесте незгодна страна ових савремених религија.

У старо добро време, пости леко вели традиција. Тако је, по човек на Крстовдан а увече заложи велику ватру, стави ракију у бакрач и чека поноћ да се појави Бог. А Он тачан као сат. Чим откуца поноћ небо се засвети а из те светlostи се зачује Божји глас. И онда су благоверни хришћани поносили своје молбе и добри Бог их је услышавао. Сада је та процедура много лакша. Набавиш неку робу, добро је препродаш своме ближњем обично неком добросречијину који је скину капут с леђа да прода — и одмах је Богојављење. До душе, то је празник само ономе који је добро зарadio или свако гледа себе, јер то је једанаesta Божја заповест, за коју се сазнал тек пре неколико година. Она гласи: "Огули свога ближњега да би тебе било добро..." И да видите чуда. Свет се не придржава ниједне од десет Божјих заповести а ову једанаесту нико неће да пргреши.

Али ако свет не чека Бога он се опет граби за богојављенску водицу. Не зато што верује да је она лековита, већ зато што му се пружа прилика да се гура око бурета, псује и сваћа се. Јер нема већег задовољства од гуријаве па када већ нема трамваја, онда нам је остало само Богојављење и то треба искористити. Оно, до душе има гуријаве у возу или то му ји рок службе а гуријава око водице пружа идеалну могућност да неком разбrijеш бокал или флаш... Ако ништа друго бар смо то традицију сачували...

Обоје су били задовољни. Јела је ушла у пуну кућу а Тоза је дошао до лепе и вредне домаћице. Јела је горела од жеље да се покаже пред својим другарицама а за пакост Тоза је славио Ђурђев-дан. Ко ће донде да чека? Зато она смисли да нађе појвод за неку светковину. Зато једно јутро упита Тозу:

— Јели, богати, када ти је рођендан?

Тоза се замисли:

— Чекај да се сетим, Јест, рођен сам другог децембра по старателном календару.

— Одлично — узвикну Јела. То је кроз пет дана. Данас је једанаести и ја ћу имати времена да спремим.

— Шта да спремаш? Зар ја нијам славио рођен-дан када ми је било дванаест година па ћу сад да га славим — брани се Тоза али му Јела објашњава:

— Па то је само кобојаги. Не бој се, неће те нико вући за уши нити ће да ти донесу играчке. То је онако, прилика да позовемо госте и да те упозnam с мојом фамилијом и другарицама.

— Добро де, али како ће да се испрестављамо... Шта сам ти ја и какав си ми род? — изражава Тоза страх од скандала.

— То је бар лако. Свима ћу да кажем да смо се венчали на јутрење. То је сад модерно да се нико не зове на свадбу.

Виде Тоза да мора да празнује рођен-дан под старе дане па јутра. Где би он, обичан бакалин, изишао на крај са једном школованом дамом.

Поче спремање. Јела умеси колаче, а спреми и добар ручак. А то није било тешко. Код Тозе је дубока кеса. Она је смилила план који је требао да Тозу доведе у такву ситуацију да се са њом збиља ожени.

Дође и тај дан! Тоза је морао да обуче црно одело и метне машину а Јела је позвала своје две другарице и тетку док је Тоза позвао два своја пријатеља. Јела је смилила и говори да када су се гости искупили она им исприча причу о тајном венчању са Тозом па пошто нису звали госте о свад

ТОЗИНУ
прљеподат

Газда Тоза је још држећи човек. А при том распуштеник. Зато није чудо што је био радо гледан у круговима модерних дама које воле живот. Увек је он имао друштво и то лепог друштва. Нарочито га је обилазила Јела, чиновник у некој банци. Већ старија девојка али лепа и згодна. Поред тога весела и темпераментна. Сваки час је она навраћала код Тозе у радњу и дуго са њиме ћаскала. Този није било би, то су учинили о Тозином рођен-дану.

— Е, нек је срећно и дуговечно а на младожењи нека Свевишњица да дуг живот — поче здравицу Савка Јелина тетка. А која је зета, у име Боже?

— Море, мани пријо — браните се збуњено Тоза. Прећерао сам пет банке а то је врло много зево време...

— Море како много — изгледате као младић — узвикну Сида, Јелина другарица. Сто пута боље од оног прошлог...

Јела је пресече погледом али је већ било касно.

— А кој бре прошли..? упита Тоза радознalo.

— Море остави ћорава послу — упаде Јела. Глупости...

— Извини ти драга моја — одговори Сида. Нису то глупости. Тебе је Столе баш волео и сигурно би те узео да ниси навалила да ти препише кућу.

Јела занеми а Тоза се само врпољио. Остали су гости ћутали. Расположење је било видно по кварено. Ручак преће у највећи тишини а убрзо затим се гости почеле разилазити.

Када Тоза остане сам са Јелом он само исколачи очи и викну:

— Шта је ово богати?

— Ништа! Завист! Ова Сида је увек унела неку сплетку само да ми напакости. Тако је лајске године изнела сплетку да хоћу кућу а не Ђоку кафећију и тако нас завади. Сад је дошла да се наједе и да ме уједе.

— Море остави ти те приче — каже њој Тоза — него ми испријач шта је било с тог Столета...

И реч по реч њих двоје се посважаше и Тоза јој, љубоморан и разочаран, подвикну:

— Сиктер бре из моју кућу и ти си ми нека цвећка. Хтела је менска да се уда па слави мој рођен-дан. Чудна ми чуда: Тоза и рођен-дан. Него да ме извучеш за језик и изнесеш на глас. Најутра Тоза на ти фицови. Још си ти зелена за Тозу...

Узалуд се Јела бранила и доказивала да је то све сплетка код Тозе је било пољуљано поверење. Он се више од свега плашио да не буде смешан за то је Јела још исто вече морала да се сели...

Рајно

— Зашто је Николић тако ту-
жан?

— Брачно неверство.

— Зар тако бразо?

— Дабоме, изневерила га жена и није донела мираза колико је обећано.

— Збогом мужићу, хајде да пољубимо.

— Немам времена, обрати се на магистрата.

— Куда ћеш вечерас?

— У позориште... идем сам... ако хоћеш можеш да ми правиш друштво.

— А твоја жена?

— Њу нисам ни звао.

— Па шта се даје?

— „Срећан брак“.

— Имам пет хиљада динара месечно. Мислиш ли, драга, да ће нам бити доволно?

— Речи ћу ти сутра, морам да се саветујем са мојом модничком.

Поче спремање. Јела умеси колаче, а спреми и добар ручак. А то није било тешко. Код Тозе је дубока кеса. Она је смилила план који је требао да Тозу доведе у такву ситуацију да се са њом збиља ожени.

Дође и тај дан! Тоза је морао да обуче црно одело и метне машину а Јела је позвала своје две другарице и тетку док је Тоза позвао два своја пријатеља. Јела је смилила и говори да када су се гости искупили она им исприча причу о тајном венчању са Тозом па пошто нису звали госте о свад

ТАЧНО ЈЕ РЕКАО

Судија: — Шта се после десило, када вам је оптужени ударио први шамар!

Тужилац: — Ударио ми је трећи шамар!

Судија: — Други сте хтели речи!

Тужилац: — Не, пошто сам други ја њему ударио!

— И ју! Шта ћу сад!

— Не брините госпођице. Вас у сваком случају неће скоро дати ова уредба.

Просјак: — Госпођо, већ недељама писам видео парче меса!

Госпођа: — Јулишка, покажите овом човеку јој дан котлет!

Писмо малог Јовића

прекује и несам спаво зато сам твоју славку сам знају да имају
умолав и нецу дуго да писам са постена а онда се цика боза у-
мо цу дисциплицама ста је било на цутао и тако ствал легла ал сада
нову годину код тетка славке и тетка славка плети тати да ће да
засто је цика боза пазни главу га тузи у полицију и суд сто је
стеви адвокату сос фласу а то је увредно а мој тата се смеје и ка-
све било због ново лето и доце-зе оцу да доведем у суд цитав
живље а ту Сам бијо и Ја и Све баталон кавалера и удвалица за-
сам видијо па оцу да вам лефе-то боље да цути и да се поклије
диссим и ви знаје да не би тетка цимента ста ће даље да буде На
славка извладала посто је она знам али и Ја не велујем да це
факман за такве ствали ал сад је она смети да се тузи када има
уфатили у вести вестника, тјако је толику лепину.

вес Јовића

Разговор неких таште и зета

— Да, млади човече! Да сам ја ваша жена, ја бих вам дала отрова.

— А да сам ја ваш муж, драга ташто, ја бих га одмах појео...

Рђаво разумео

— Кад хоћете да обесите неку слику Јоване, треба претходно на столицу да ставите једне ногине.

— О, не треба, милостива, до-
вольно сам висок.

У адвокатску концепарију упа-
да млада дама.

— Господиње, желим да се разводим од свог мужа. Хоћете ли бити мој адвокат?

— А шта је ваш муж?

— Адвокат.

— Богами, њега ћемо се тешко ослободити...

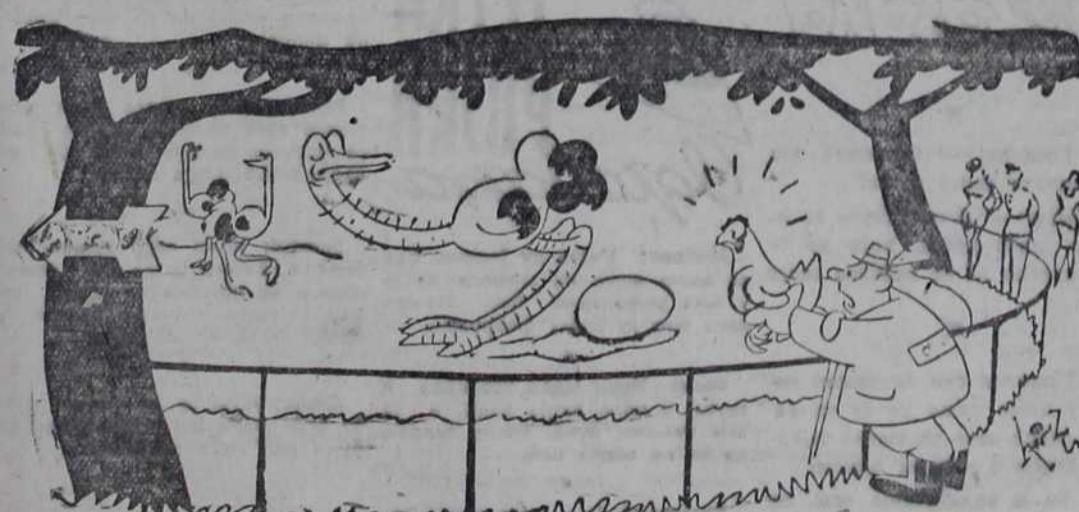
Драга усјомена

— Зашто вас толико интересује меја халјина!

— Јер ме потсећа на моје одеће кад сам био пет година у бањи.

КОД КОНКУРЕНЦИЈЕ

— Ево, погледај, како ради конкуренти ја и од сада гледај да ти јаја буду бар оволовика!

РЕДАН ГОСТ

За време владавине Кнеза Милоша Србијом, јаве му његови дипломате да ће кроз Србију проки са Запада на Исток неки великородостојник Кине, који је био дипломатским послом на Западу, па сада чувши да је Србија средокраја сувоземног пута са Запада на Исток, па чак и Индију, жељео је да се тим путем врати — Господару, ту је неки лудак из далека света, који каже да се зове Оваки, Онаки, Нијаки!

При прелазу границе, јављено ства, а зове се Охаки Ихаки Ахаде Кнезу да гост долази, та он ки!

СУМЊИВО

— Петроније, шта ово треба да значи Длане на твојем чашњу!

ЗАХТЕВАЈТЕ ОД ВАШЕГ КЊИЖАРА ОВИХ ДАНА

ИЗАШЛЕ АКТУЕЛНЕ КЊИГЕ:

		Дин.
1	Фридрих Еларт	Беда у изобиљу . . .
2	Ханс Стен	Јунаци под заставом сунца 50.—
3	Ј. Р. Георге	Јеврејин Зис 40.—
4	Вегециус	Приручник за кафанске стратеге 50.—
5	Карл Бринкман	Репортер Икс 40.—
6	Мартин Пазе	Стални у светлу штампе и карикатуре 50.—
7	Џон Емери	Енглеска и Европа 20.—
8	Весели алманах 20.—
9	Алманах српске омладине 20.—
10	Колин Рес	Западна хемисфера 100.—

Ако Ваша књижара жељену књигу нема, можете исту набавити непосредно од издавача:

„ПРОСВЕТНА ЗАЈЕДНИЦА“

Београд, Косовска 39/III — Тел. 24-822.

ВРЛО АКТУЕЛНО ИНТЕРЕСАНТНО

— Воли ме

— Од срца

— Болно

— И сувише мало

— Скоро ни мало

— Воле ме!!!

Заробљенику: Хвала на честитки. Ми се трудимо да вас наслаждамо и расположимо па зато подгравимо старе шале јер тако се лакше варе...

※

Газди са Теразија: Сада си се и сам уверио да не вала увек дупло везано јер онда треба да се дупло дреши.

※

Бившем министру: Најбоље ћеш умирити савест ако понекад одвојиш нешто и за сиротињу са твоје богате трпезе. Дај народу што си на народу зарадио.

※

Једном спекуланту: Сваки посао који не пође за руком добија назив спекулација. Зато се труди да ти послови успевају.

※

Млађи: Објављујемо само оне вицеве који су најмање по трећи пут преписани.

※

Списатељу: Лепо је што стапаши у шаљеш рукопис али ми не издајемо кувар већ шаљиви лист.

※

Боннирану: Панталоне се најлепше пеглоју када се ставе под душек или пази да их још више не изгужваши ако ти савест не да да спаваш...

Савремене девојке

— Колико времена сте провели у служби?
— Не знам тачно, госпођо! Нисам гледала на сат!

УКИЧН СКИКЕ

Се си

МОСКОВСКИ ЦИРКУС

— Пре претставе не обећавајте, за време претставе не показујте много, а тада ћете, после претставе, моћи тражити колико желите!

ХРЕКА Казанду

— Госпођа: — Одлазите или ћу позвати свога мужа!

Просјак: — Њега? Знам га ја. То је један келец, који ми је јуче претио да ће позвати своју жену.

— Примила сам званично писмо у коме пише да су те видели синоћ како си шетао с једном лепом и младом женом.

— То је најобичнија лаж, синија као што знаш, изашао сам с тобом...

ТЕТКА РОЈКА Одјубара

Милени: Нисте ви једини. Све се жене желе на мужеве да је у њих ушао неки бес. Можда зато што је близу фебруара...

Роси: Узми мало лавандле и скувај у пала литра воде и сатим намажи руке, после судова, да се не осећа цећ.

Бранкаци: Ако знаш неког који и донас купује бунде и сребрно лице, брзо ми дај његову адресу. Таква се тражи.

Милевици: Каква ће бити зима, то ће ти одговорити мечка из зоолошког врта, на Сретење. Ја те једино могу уверити да и у пролеће може да се нося дрвне ципеле.

Ракили: Сада многе раде твој посао, зато промени метод или се удружи са још неком јер у двоје боље цвета посао.

Викици: Нема сада крема на бирање. Важно је да се намажаш а не помажеш ни један јер чим си прошао ачетар банке — прође сивац Крушевач.

Савки: Муж је муж, зато граби што падне јер после може да буде још већа оскудица.

